

סיפורו של שומר שעבד בסיירת

הזונות בתל-אביב, כפי שסופר

לכתבת „העולם הזה”:

קחו אותם אתכם בניידת לסיור לשני השוטרים הוותיקים שעמדו לצאת לסיור זונות בתל-אביב. הייתי שוטר סי-רון, והגבתי ברגשות מעורבים. הייתי סקרן להיכנס לעולם הזה, שהיה רחוק ממני, ומאידך הרגשתי סלידה כלפי הר זונות.

בתחנת המשטרה שבה שרתי היתה ניידת מיוחדת שעסקה כל היום במילחמה בבריגדות, ומדי ערב היתה יוצאת בשעה קבועה לסיור זונות. השוטרים היו עוברים ברחובות אלנבי, בן-יהודה והירקון. אוספים את הזונות, ולוקחים אותן למעצר של 48 שעות באורכביר.

הדבר הראשון שהפליא אותי היו היח

היא לוקחת 50 לירות מאיש ולמרות המראה שלה יש לה תמיד לקוחות. זונות חדשות כמעט שאינן יכולות להיכנס לטריטוריה של הוותיקות. פורצות מילחמות אלימות כאשר חדשה מנסה להיכנס. רק אם יש לה סרסור חזק היא מצליחה, ולא הוותיקות מסלקות אותה.

זונות מועדפות

לא עוצרים

השוטרים אינם עוצרים את כל הר זונות כל ערב. למרות שמבחינה חוקית הם יכולים לעשות זאת. אבל זונות הן מקור אינפורמציה בלתי גדלה. כל מה



שקורה בעולם התחתון מגיע אליהן. וכיוון שכמעט כולן, ללא יוצאת-מן-הכלל, פשוט תמסות בסמים, הן יודעות הכל על סחורי הסמים, המתווכים ומצב השוק. הזונות המתגלות כמוסרות מידע מהימן, וזכות ליחס מיוחד. הגיידת לוקחת אותן לתחנה לשעה שתיים בלבד ומשחררת אותן מייד. את הזונות המועדפות הללו לא עוצרים.

בדרך כלל הזונות אינן מתרעמות על מעצרן. הן מקבלות זאת כחלק מהעבודה. הן אינן מנסות לברוח מהגיידת המתקרבת, ועולות עליה בצנינות. אך כיוון שהשוטרים מכירים אותן כל כך טוב, הן מרשות לעצמן להגיד מפעם לפעם: „תשמע, לא עשיתי עוד סיפתח היום, תן לי לעבוד קצת.” פעם ביקשה זונה מהשוטרים שלא יעצרו אותה כי היתה מומנת לתחנה באתו הערב.

זונות שיש להן ילדים קטנים כמעט שאינן נעצרות. השוטרים יודעים שיש להן בייביסיטר למשך שעות אחדות, ואחרי שיגמר זמן השמירה יצטרכו השוטרים עצמם לדאוג לילד, להעבירו למוסד מתאים או לקרובי הזונה, עד שהיא תשתחרר ממעצר. זוהי טירחה רבה, לכן הם אינם עוצרים זונה כזו, בדרך כלל.



סים המיוחדים שנקשרו בין הזונות ואנשי הגיידת. רק יותר מאוחר הבנתי כי בעצם השוטרים היו הקשר האמיתי היחיד שנתר לזונות עם האנושות. מישפחותיהן דחו אותן בדרך כלל. חברים וחברות לא היו להן. התברה הקיאה אותן מ-תוכה. רק השוטרים, איתם נפגשו כמעט יום יום, היוו עבורן את הקשר לחברה הלגיטימית. השוטרים היטו און קשבת לסיפוריהן, שמעו מהן על ילדיהן, סרסוריהן ולקוחותיהם. והתייחסו אליהן כאל בני-אדם.

זונות הרחוב בתל-אביב הן בגילם 25-35, ויש גם ותיקות יותר. יש אפילו אחת בגיל 50, זקנה בלה וחסרת שיניים, אך גם היא עדיין עובדת ברחוב ירקון.



הזונות

לירות מלכות, מתגאה היום בסכומים ש-היתה גובה מלקוחות כאשר היתה צעירה ויפה.

בזמן האחרון התרבו מאוד הקוקסיגילים ברחוב הירקון. כיוון שאחדים מהם נראים ממש כמו נשים, הם הפכו לתחרות עבור הזונות, המתעבות אותם. לפני זמן מה גילה לקוח גרוניני כי תחת לקיים מע קוקסיגיל. הוא נפגע ונעלב עד עומק נשמתו. שלף סכין ודקר את הקוקסיגיל. הי מישטרה שהגיעה עצרה את הגרוניני ור העבירה את הפצוע לבית-החולים. או גיי ליתי את האחווה המיוחדת השוררת בין הקוקסיגילים. באתו הלילה הפסיקו כולם את עבודתם ובאו לבית-החולים כדי לנחם את הפצוע ולפנקו.

אם הזונות הרגילות עוררו בי בתחילה סלידה, הרי הקוקסיגילים עוררו בי בחיי לה. אבל אני חושב שזו התגובה הרגילה של כל גבר רגיל לתופעה. הגאווה הגדולה ביותר שלהם היא כאשר הם מצליחים להידמות לאשה. לשם כך הם עוברים עשרות ניתוחים שונים. לא רק באבריי המין, אלא גם בפנים. באוזניים ובגרוגרת. הניתוחים עולים הון תועפות ואין להם כל ברירה אלא לעבור בזונות ברחובות. אחרי זמן מה הפכה העבודה בניידת הזונות לעבודה משעממת ושיגרתית כמו כל עבודה אחרת. היינו אוספים את הר זונות, לוקחים אותן לתחנת המישטרה. הן היו נשארות בניידת, ואנו היינו הולכים לתחנה כדי למלא צווי-מעצר. הן היו נשארות לבדן בניידת ולא ניסו אף פעם לברוח. לפעמים היתה אחת מהן יורדת, נכנסת לשק"ם של המישטרה וקונה אוכל ושתייה עבור כל חברותיה. רק לאחרונה אסרו המפקדים על נהוג זה.

אילנה ארון

רק פעם אחת במשך עבודתי ניסתה זונה להימלט מהגיידת המתקרבת. השוטר רים הניחו לה לברוח. למחרת היתה בר איזור תלונה על כך שזונה גנבה כסף מקליינט. אלה דברים הקורים לפעמים. בעיקר כאשר הקליינט הוא תייר. השוטר רים ידעו היטב שלא מדובר בזונה ש-נמלטה מהגיידת, אבל החליטו ללמד אותה לקח. הם עצרו אותה בחשד גניבה, והיא בילתה בכלא יותר מ-48 השעות שהיתה יושבת על שוטטות ושידול לזונות. היא הבינה, והעבירה את המסר לחברותיה. המשמעת הושבה לאיזור.

המחיר — לפי

הצורה ולפי הגיל

רם עדי ניסתה אחת הפרוצות לעבוד. היא הובאה לתחנה באשמת גניבה. וכיוון שידעה כי המדיניות היא לא לעצור אמהות לילדים קטנים, סיפרה לי שיש לה שני ילדים קטנים בבית. לא היכרתי אותה, ואף אחד מהשוטרים שהיו באותו רגע בתחנה לא הכיר אותה. לכן החלטתי ללכת אתה לביתה ביפו, ולבדוק את מצבה המישפחתי. כאשר הגענו לשם היא צעקה בערבית. היא הניחה שאינני מבין ערבית וביקשה מאשה אחרת לאמר כי הילדים שבבית הם ילדיה של הזונה. לרוע מזלה הבנת את אשר אמרה, ושאלתי את הר ילדים מי אמם. הם הצביעו על האשה שהיתה בבית, ואני החזרתי את הזונה למעצר.

גאותן של הזונות היא על המחיר שהן גובות מהלקוחות. ככל שהמחיר גבוה, כך היא נחשבת למוצלחת יותר. המחיר נקבע לפי צורתה החיצונית של הנערה ולפי גילה. אפילו הזקנה הבלה, הלוקחת 50